

<"xml encoding="UTF-8?">

HAKK'IN EMRİ İLE CİHANE GELDİM

Hakk'ın emri ile cihane geldim
Muhammed'e kalu belâ diyerek
Ya Ali kapına kurbana geldim
Kabul et kulunun kulu diyerek
Yine sen bilirsin benim hâlimden
İnayet merhamet Sultan Balım'dan
Zikrin fikrin güzel oldu dilimden
Vird ederim Ali Ali diyerek
Nasıl sevmiyeyim şahım Hasan'ı
Hakk'ın Habibi'nin kurretul aynı
Severiz gönülden şahım Hüseyin'i
Bunlar Hasbahçe'nin Gülü diyerek
Aşkına düşeli mecnun daneyim
Yitirdim ben beni viran haneyim
Ne aklım başımda ne divaneyim
Şimdi del oldum deli diyerek
Niyazım kabul eyle İlâhî
Ki sen âlemin peşti penahi
Dilerim ki canın çıksın Agâhî
Hünkâr Hacı Bektaş Veli diyerek

KIZILBAŞ OLSAM

Acep olamam mı kabulü dergâh
Dergâh'a Ali'nin farraşı olsam

Ben kulluk etmezsem kul demez Allah
Kavmi kabilesi kardaşı olsam
Gidip söyle beni çok incitmesin
Aynelhak söylerim can acıtmazın
Varsın hiçbir millet kabul etmesin
Erenlerin bir abapuşu olsam
Çıkıp kürsüye ey vaiz ulema
Hadis-i müfteri söylüyor amma
Çekip kürsüden indiririm amma
Gerçi harabat-ı Bektaşî olsam
Silinsem de defteri ümmetlikten
Yine olmam bu ehl-i cennetlikten
Dönmezem tarik-i harabatlıktan
Yezit ta'n edici Kızılbaş olsam
Ey hoca ben sana meyledip bakmam
Korkutma cehennem narından korkmam
Muhibb-i Ali'yi ateşe yakmam
Agâhî cehennem ateşi olsam

İKRAR OLDUĞU ZAMAN

Kavl-ü ikrar için canlar var oldu
Ol aşka bahri ummanlar kurdu
Bir damla mayi ile adem halk oldu
Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.
Gönül ile miraca vardı ol can
Cebrail Muhammed'e oldu mihman
Vardı Hak kapısına gördü aslan
Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.
Korku sardı görünce kapıda aslan
Vardı konağa eyledi bin bir kelâm
İçeri girdi bir miskin, gelendi Selman

Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.
Hakk'a gönöl verenler işte meydan
Dört kitapla insana selâm salan
İkrardır Bayram'ı yola bağlayan
Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.

BÖYLE DEMEDİ Mİ?

Mevlâm'ın kelâmı sev insanı öldürme onu
Yoktur bu şerrin asla hiçbir zaman sonu
Ol Mevlâm yarattı cihana ademoğlunu
Adem'in sulbünden doğan Şit böyle demedi mi?
Asi olur, bilmez insan başa belâ
Nefsini bilmeyen alır daima ceza
Selam olsun İbrahim oğullarına
İshak ile İsmail böyle demedi mi?
Kötülük ile anılır Firavun soyu
Yediği haram, giydiği yetim tüyü
Onun da kalmaz kesilir nesli soyu
Harun ile Musa böyle demedi mi?
Derde derman bulmak Mevlâ'nın işi
İlâcın dilini bilmek Lokman'ın işi
Sabır etmek Peygamber Yusuf'un işi
Ağlayan Yakup böyle demedi mi ?
Mevlâ'm asi kula elçi yolladı
Benlikten insan, hiç ayrılmadı
Meryem'e İsa'yı hak nasip eyledi
Çarmıha asılan İsa böyle demedi mi?
İncil'de yazılı Muhammed Ali'nin ismi
Hem evveli, hem de onlardır ahiri
Ali el-Murtaza'ya düldül ile Zülfıkar'ı
Okuduğun Kur'an böyle demedi mi?
Muhammed'in soyunu kesmeye yemin etti

Dünya ona kalmadı kahr oldu gitti
Yezid'e bütün cihan lânet eyledi
Kerbelâ şehidi Hüseyin böyle demedi mi?
Nice vak'alar oldu bu dünyada
Sorsalar ormana, dağ ile akan suya
Dara çekilen ol Hallac-ı Mansur'a
Derisini yazdıran Pir Nesimî böyle demedi mi?
Yetmedi destan yazdı tarih
Ne olur bilmem arsızın hâli
Yazarlar yazıyor zalim Yavuzları
Hünkâr Hacı Bektaş böyle demedi mi?
İnsanca andı aşıklar Pir Sultan'ı
Namertçe yaktılar otuz yedi canı
Gözünde kurudu yaş, kan ağladı anaları
Bayram bu destanı yazarım demedi mi?

DOST OLMAZSIN

Hâlin belli, neslin kin bağlayan
Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman
Şehit ettiğin yetmiş iki can
Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman
Muaviye vurdu Ehl-i Beyt'e, döküldü kan
Kini Mervan yaptı oldu düşman
Yezid'e yemin verdi bir zaman
Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman
Kerbelâ denen zalim yerde
Suya çektin zırh ile perde
Ali Ekber şehit düştü derede
Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman
Bayram ciğerin kavrulup yanmadan
Derindir yaran can bedenden ayrılmadan
Severim Ehl-i Beyt'i inanma yalandır yalan

Dost olmazsın Ehil-i Beyte hiçbir zaman

HU DİL ÇÖZÜLDÜ

Levh u kalemde okudu ismini Cebrail
Bir Allah, bir Muhammed, bir Ali
Nur cemalini gördü anne Fadîma'nın
Benzi soldu, hikmete daldı Cebrail
Ya Ali hu ya Hasan, medet ya Hüseyin
Dost Zeynelabidin, hu Muhammed Bâkır
Can Cafer-i Sadık, dost Musa-i Kâzım
Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail
Güzelliği sığmaz Arş-ı A'lâ'ya, nuru bir
Biri Hasan biri Hüseyin âleme oldu pir
On iki isim okundu tek tek bir de bir
Benzi soldu, hikmete daldı Cebrail
Yandım İmam Rıza, medet Muhammed Takî
Dost Ali'yyun-Nakî, hu Hasan'ul-Askerî
Âlem bekler, gel Muhammed Mehdi
Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail
Gönül aynasını pâk eyle miskin Bayram
Mihman gelsin sana Şah-ı Mir-i Sultan
Dâvâcıyım, dâvâmı görsün ulu divan
Döndü Cebrail, geldi Azrail, ömrüm tamam
Hu, Ene'l-Hak diyen Hallac-ı Mansur
Dost derisini yüzdüren Pir Nesimî
Can Ahmet Yesevî, hu Hacı Bektaş Veli
Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail

VAR MI SÖYLE?

Cihan çemberi çarkıfelek

Döner dolaşır aheste aheste
Ehl-i Beyt'in gemisinden başka
Binecek gemi var mı söyle?
Felek döner dolaşır cihanda
Mevlâ'm yarattı Adem'i topraktan
Muhammed ile Ali'yi aynı nurdan
Güneş ile aydan başka nur var mı söyle?
İnsanı yarattı cihana Halık
Deryada yüzer canlı varlık
Yuttu onu kocaman bir balık
Yunus'tan başka kurtulan var mı söyle?
Hem oku Bayram, hem de söyle
Sen daima Kerbelâ'yı getir dile
Yezid'in elinden Şah Hüseyin gibi
Dünyada çile çeken var mı söyle?

Nefis ateşine büründüm
Belli kan bir hale geldim
Bir çok günahlar işlerdim
Haramı bilmez dişlerdim
Hep güzelleri düşlerdim
Gafletten uyana geldim
Vardım Mürşide ben oldum
Sandım ki yeniden doğdum
Sefil bir günahkar oldum
Yaramı sarmaya geldim
Bir dilberin sevdasına yanarım
Dökerim göz yaşımı gizli gizli
Viran idi yeşerdi gönül bağım
Ağlarım tenhalardan gizli gizli
Çar anasır şeş cihetten var etti
Direkler üstünden bir bina yaptı
Yüz on dört sureden bir nur halk etti
Gezindi benimle hep gizli gizli

Günahkarım bana benden olur yar
Ara bul tabibi yaraları sar
Harabe yerlerde etme intizar
Hakkın Kâbesine gir gizli gizli
Gönül Kâbesine secde kılmayan
Menzilini görmez amaya benzer
Âlem bir hayaldir anı bilmeyen
Gaflet uykusunda kalmışa benzer
Arifler dediğin abı hayattır
Münkirler içemez ondan ıraktır
Hakkın emri müminlere sıratır
Kıldan ince kılıçtan keskine benzer
İlim bir deryadır anı bilmeli
Varıp aşkın deryasına dalmalı
Ol bahirde ince mercan bulmalı
Bulmayan kör zelil kalmışa benzer
Günahkâr bu sırrı eyleme beyan
Daha çiğsin aşkın ateşine yan
Muhammed Ali'ye bu canı kurban
Vermeyenler haktan cüdaya benzer
Ey zahit olmadan evvel bu cihan
Belli best eyledik ol Hakka heman
Çilesin çekmeyen bulur mu derman
Dermanım beklerim Süphan elinden
Gâh ağlarım akan pınarlar gibi
Gâhi estim feryat eden yel gibi
Başımı taşlara vurdum sel gibi
Sardırsam yaramı Lokman elinden
Gâhi Mecnun gibi çöl ettin beni
Gâhi Kerem gibi kül ettin beni
Gâhi Şirin için yol ettin beni
Ben Kamberim içtim Ali meyinden
Gâhi vahdetinde saldı misale
Gâhi ten giydirip koydu bu hale

Mehdini etmeye getirdi dile
Bülbülüm zardayım gln elinden
Gnahkarım aşkı eyledim beyan
Hak kendini kulda eylemiř pinhan
Ařık olanlara gerekmez burhan
Sevdam delilimdir sazın telinden